

பிசுமில்லாகி.

நா'ன் மணி மா வல.

நாகூர், ப-கலீபாசாகிபு குமார்
பகீர் முகியித்தீன்
இயற்றியது.

இஃது.

நாகூர்

வா - குலாம் காதிரு நா வல ரால்
பார்னையிட்டு.

சென்னப்பட்டணம்

ஊ. புஷ்பராதசெட்டியாரது

கலாரத் நாகூர்

அச்சுக்கூடத்திற் திப்பிக்கப்பட்டது.

கவுண்டி குனம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது,

நாகூர், வா.

குலமகாதலுநாவலர்

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிசெழு வாசிரியலிருத்தம்.

மாமேவு புகழ் கொண்ட சோனாட்டு ரூபர்வளத்தின் மகி
மைபூத்த, தாமேவு பொழிலுடுத்த நாகூரின் டெருங்கோயிற்
றுலங்கவாழும், பூமேவுசாகுல்கமீ செரலிகன்பிரான் நிருவ
டிக்கே புனைவான்வேண்டிப், தாமேவுசெந்தபிழா னுன்மணி
மாலையதனைப் பாடினான்.

பொன்னினிய வன்னினை யாவனெனி லன்பாகப் பகலுது
ம்வா, கன்னினிய ருணவீர னாகூர்வாழ் தருசெல்வக் கலீபா
சாகி, பின்னினியமைந்தனென வலுதரித்த வெரமுட்கமுனோ
னியல்பினானே, வன்னினிய மைந்த னெனாவழியமர்ந்த பெ
ருங்கருணை யிலங்குமாகன்.

மாமணக்கு மதிவல்ல நன்றியுளார் சிநேகத்தில் வாஞ்சை
யுள்ளோன், மாமணக்கு மிக்கணமு மிக்கிடமு மிருதயத்
திறுலங்கவாட்சிப் பாமணககுந்திரு வாயானுற் றியுந்துக்
ழ்போகப் பாடுவனோன், பூமணக்கும் புயமுடையோ னுன
பகீர்முகியித்தின புலவனானே.

முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது.

நாகபட்டினம். ம-ள-ள-இராம

அ. கிருஷ்ணசுவாமி யுபாத்தியாயர்

இயற்றியது.

அறுசீர்க் கழிநெழி லாசிரியவிருத்தம்.

தேமணக்கும் குங்குமப் பூந்தாரணியலே யுணியற் சிதைவி
லாது, கோமணக்கு முகிற்கவிகை யேகவிகை யென்க்கொ
ண்ட குமுதவாயாற், பூமணக்கு மறைநவின்ற நாட்கர்க்கு
நயிப்பட்டம் பொருத்தித்தந்த, மாமணக்கும் போர்வையென
வனப்பட்னேத்தும் வயங்குபவோர் மதியைநாட்டி.

அக்கரவாரம் புரண்முத்திரை நீர்கூழ் நாகைய மரபீதா
மெங்கள், அக்கரவாவதுத் தொளிருமடிசளிநு தாண்மலுக்
கணியலாக, அக்கரவாரண முணர்ந்தடிகீர்முகி யித்தினமை
தியோன்செய், அக்கரவாரம்புரித நான்மணிமா லையைவிள
க்க வச்சிட்டானால்.

பான்மணி மாலையிற் நிகழ்ந்து பணிமதியைப் பழித்தெ
ழில்செய் பாராவார்க், கான்மணிமாலைக் கலக்கநிமிர் கோரி
நாகையில்வர்த் கருணைபுள்ளோன, நின்மணி மாலைபை மற
வாவாப்பருள் பாலகன்கல்விச செல்வம் வாய்ந்தோன் மா
ன்மணிமாலைபைப் புனைதோ ண்திகுலாம் காதிநு நாவல்வன்
மாதோ.

முற்றிற்று.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இ. ஏ.

நாடார்.

வா. குலாம்கா திறுநாவலரின்

மாணக்கருளொருவராகிய

நாடார்.

ஆ. முகம்மது முகியித்தின்சாகிபு

இயற்றியது.

கலிப்பா.

கார்கொண்டசெழுக்கரத்தின்காசிமுஸ்தபாபியின்
பேர்கொண்டமகமரபின்பேரராவவந்துதித்தே
நார்கொண்டவள்ளுனெனநாளைத்தறுகாவென்னும்
கீர்கொண்டவாலயத்துள்வீற்றிருக்கும்பெருமான்மேல்.

மாமேவுமிகக்கணமுமணமேவும் கசியமும்
பாமேவும்விதங்கற்றடகீர்முகியித்தின்கவிருன்
நாமேவும்படியியற்றிநான்மணிமாடையதனைப்
காமேவும்படியாகடபொவியச்சிலிட்டானால்.

மணமுழுதும்பெறுநாடார்வாட்பருள்பால்கனல்ல
குணமுழுதும்பெற்றாவனென்குருவாவருவெடுத்தோ
னெணமுழுதுகன்மையதாயிலக்கியத்தோடோதுமிலக
கணமுழுதுங்ற்றகுலாம்கா திறுநாவலரோடே.

முற்றிற்று.

தான்மணிமாலை.

காப்படி.

வென்பா.

கார்கொண்ட தண்ணம் கடலுஞ் யான்படைத்த
சீர்கொண்ட தம்பனைச் சிங்கதரம்—கீர்கொண்ட
வான்மணிமாலை பாட வம்பொலிந்த மாகையார்
நான்மணிமாலை பாட நாம்.

பெரியோர் வணக்கம்.

கேளு.

நறையுடல்பெருமானேயேனையயிமணாத்
தறைபுரவுபார்னைவின்புத்துதிப்புனைக்கோரைப்
பறையவருமறுவரைநால்வரைப்பகுதாநனைக்கவு
மறையெரலிகடமைப்பணிவாமாலைதழைப்பான்மதித்தே.

குருவணக்கம்.

கண்ணியசீர்நாகைகுலம் பாடுறு அவனோறு
தண்ணியான்மறவுவப்பனை ன்ளாதுமருங்கிருத்திப்
புண்ணியமீதெனவருளைப்புறத்துபுசொற்கவிபாடப்
பண்ணியதால்யான்செய்தன் ரதமலர்ப்பணிந்தேனல்.

அவையடக்கம்.

பல்லதகைத்துடவைநடுப்படுகைப்பெருமானார்
நல்லதகையொலித்துதிப்போனமர்த்துதித்திறிபரிசால்
வல்லதகைமேவர்கள் முத்திபுரலைமான்ப
புல்லதகையினன்பாடுபுனொழியுமுவுபடரால்.

முற்றிற்று.

† மாலைபாடவென்பதில் பன்மென்போற்றிபது. தொ-
உயிர்மயக்கியல். எ-அ-ம-கு-நிரத்தாற்கொண்டாம்.

நூல்.

வெண்பா.

காராந் தெருங்கிருந்த க. வேரி நாட்டுக்குள்
வாரார்ந் தொடுங்கிருந்த புண்புசேர்—சீரார்
நடிவனத்திற் பூத்ததிரு நாகையின் ருழந்தாங்
டிவனத்திற் பூத்ததிருக் கால்.

(க)

கலித்துறை.

காலிருத் தஞ்சசியந்த் தாவிமழந்தெழுந்து
சாவிந் துக்குஞ்சலசாலர்த்தடேகினஞ்சார்த்தெனது
பாலுக்குஞ்சிறுமைதபுமாறுபரிந்தறைதி
மாலுக்குஞ்சவியின்னாகையங்காவலரிடத்தே.

(உ)

விருத்தம்.

வலன்பொலித்துறுமுனிவரொருங்குவாழ்த்தெடுப்ப
நலன்பொலித்துறுநாகையங்கோயினந்நகரத்
தலன்பொலித்துறுதம்பிரான்வணங்குபுநின்றார்
பலன்பொலித்துறுமுறையிலுப் சடைந்துளேன்பயலால்.

(ங)

அகவல்.

புயலாகி பெறெட்டரினேழித்துப்
புயலாகியகரந்தா குபுகாசக
வலன்புரையடிநாம்பர்பாரவாமும்
பலன்புனைமுன்றல்சைபரிவினோடாண்மெனப்
புண்ணியவடைகக ம்புகந்தேன்
கண்ணிய நாகவாழ்நாரணக்கடலே.

(ச)

* இங்ஙனம் ஒருமபாஷைக்குப் பொருள் கூறுங்கால கொ
ண்டு கூட்டுப்பொருட்கொளாற் கொள்க.

காண்மணிமாலை.

வெண்டா.

காரணமெல் லாம்புலியிற் காட்டலாஞ் சூழ்நியெழு
வாரணமெல் லாம்போய் வ. லாமே—பூரணமாக
கார்தூங் கினிய கயநாகையாநெருந்த
சார்தூங் கினிய சரண்.

(சு)

கலித்துறை.

சரங்கொண்டவேகத்தடைதிரிதருஞ் சூழவசைய
கரங்கொண்டநாகையுழித்தீபிரான்பதங்காண்டியிடு
வரங்கொண்டவன்பையுழேற்குவாங்கிவருதிதரா
நரங்கொண்டதின்புயத்தாரிடத்தேயுந் கார்க்குமே

(சு)

விருத்தம்.

தார்செறியிரும்புயநாகைத்தம்பிரான்
சார்செறியடியினைச்சார்ந்தும் விடார்
வார்செறியருளொடுவணங்கு லையேற்
பார்செறிமொடுநுபலவை தன்னையால்.

(சு)

அகவல்.

புணர்வாங்கற்பின் பாத்திமாவாழ்வி
லென்குலாங்காரணமதலாய்நாகை
யன்னுல்வியப்பினருண்மடை திரந்த
கன்னுல்வியர்ப்பறக்காண்கவேண்டெற்கு
நண்பாத்தனியுநல்சீர்
பண்பாவணங்கும்பலாகைத்தரளே.

(சு)

நான்மணிமாலை,

வெண்பா.

புறந்தான் மாண்பிற் பழந்தவா லாதை
யுறந்தான் மென்மையென் ளுங்கூர் — னுறந்தான்
மன்னி யிருந்தாலும் நன்மேவு கையெனப்
பன்னிந்ருந் தாலும்பன்.

(க)

கலித்துறை.

பலதன்மைமேவியயாவிற்காக்கும்பகரினைபேர
யலதன்பை மேவிபமன்வெறு ள்கென்றமுதலின்
நலதன்மைமேவியநாரைமேவிநலதன்மை
வலதன்மைமேவிபநாளைபைக்கர்த்துள்வள்ளலுக்கே.

(கர)

விருத்தம்.

வள்ளலாகுவிசப்பிரான்மரபுவதுளீர்
மள்ளலாகுசெவிகொள்வொன்றுரைவகுப்பனே
தள்ளலாகுவினைசெய்துமெதுதாசனை
நள்ளலாகுவயனாகமேயயிராரேரே.

(கக)

அவல்.

கார்வலாகுணத்தினந்நபிப்பேர
கார்வலாக்கையெனுங் தற்கமுடையீர்
புண்ணியசீநனைபுதுமலர்த்தாமரை
தண்ணியநுமத்திதாழ்ந்துமழைமையா
னாகையிற்பன் பெறவோள்க
நாகையிற்புரந்தயப்பெருமானே.

(கஉ)

* வுமியா - உகரஞ்சாரியைத்தொழுதி.

நான்மணிமாலை.

வெண்பா.

மார்க்கொண்டு போகவென வந்தவென வேட்டிவனி
மார்க்கொண்டு போகவென வைத்தபெரு மார்க்கொண்டு
நாக நகரடையு நல்வழிக்கு நாகைவெனு
நாக நகரடைவா நாம்.

(கந)

கலித்துறை.

நாமமதேயிநென்றணிமாயினந்தம்பிரான்
வாரமதேமிகுதாட்கள்வனங்குபுவாழ்த்திருத்தேன்
காமமதேமனங்கொண்டழைத்தேன்கனங் ட்கலந்து
தாமமதேயிருக்கும்பொறிவண்டர்க்களச்சாற்றுமினே.

(கச)

விருத்தம்.

சாய்ந்தநாரத்தவாப்பெருக்கின்குறி
பாய்ந்தவாளைகட்புண்ணையின்சார்பெலாங்
காய்ந்ததன்மையிற்சற்றிகொரு
வாய்ந்தநாகைப்பிரானடிவாழ்த்தினும்.

(கரு)

அகவல்.

வாழ்வுறுகரியவண்டடர்த்திருளெனும்
தாழ்வுறுகுழலிபர்த்தங்குழந்தைய
காமமாமானக்கலங்குபுகெட்டார்
தாமமாமானதுந்தாட்களைத்தொழுநாம்
புண்ணியாகையைப்புரந்த
தண்ணியகுணத்தருத்தமகம் விதாலியே.

(கௌ)

நான் மணிமலை.

வென்பா.

சுவந்தன்னிற் பண்ணித்திற் குமிக்கீர் மாறா
சுவந்தன்னிற் பணிந்நயினோ - பவந்தன்னிற்
பட்டழிந்து விட்டேன் டணிந்துளே னின்துமனக்
கட்டழிந்து விட்டேன் கரைந்து.

(௧௭)

கலித்துறை.

கரைதருவாகங்கலங்குபுநின்றகரமினைத்துத்
தரைதருபேம்புகழ்நாகையதும்புத்தாழ்ந்திருத்தேன்
விநாதருதும்விழிபாடுக்கிபென்றுடாண்மின்வளரும்
விநாதருதின்குளிர்தூங்கியமொய்ம்மலைவடவே.

(௧௮)

விருத்தம்.

மலையிலாரந்தவிருடிமார்வழுவுருமன்ருள்புரிந்
தலையிலாரந்தநயகுணத்தடிசனாகையதிபரே
புலையிலாரந்தமெழுகெனவுருகினேனைவிடவராத்
தலையிலாரந்தவுலகினேனவலிலாதுபுரமினே.

(௧௯)

அகவல்.

தவங்கொண்டார்யாருத்தாழ்ந்துவாழ்த்தெடுக்க
பவங்கொண்டார்மல்க்கட்டிமிருளோடபு
நாகுடர்ந்தவாவிபார்மகையைப்புரந்து
வாகுடர்ந்தமாலிகைமல்கிப்படித்தொடு
தாவாதிருத்தசுடேனைக்
காவாதிருத்தென்கான்பலரளித்தே.

(௨௦)

நான்மணிமாலை,

வெண்பா.

காலாகு பூவின் கருணைத்தேன் மாந்தியா
மாலாகு கண்கொண்டு வந்தேனாள்—வாலாகு
மத்தகைசேர் தேனை யருத்துமினே நாகைக்குக்
கத்தவடி யேனக் கணித்து.

(உக)

கலித்துறை.

கணிக்கும்பெறங்கருணை தூங்கினியகமலவிழி
மணிக்கும்புதுமலர்த் தாணவீசுஞ் சீமைன்னொலா
தணிக்கும்பொழிலணிநாகைமன்னுநீமைத் தாமுதற்கும்
பணிக்கும்பயலாயுதித்தேனையாள் கபலன்பெறவே.

(உஉ)

விருத்தம்.

பன்னதாகுமலர்தானபதமணிந்
தின்னதாகுமடிமையாள் கவினிதினே
வன்னதாகுமனதிலாகுமமொரிஇ
நன்னதாகுமுறைநீனாகைநனிமனே.

(உங)

அகவல்.

நனியார்துதியொடுநறைமலர்ப்பூத்துக்
கனையார்துடவையுங்காவேரியாற்பெரிவி
வளஞ்சால்வாவிமருதச்சோனாட்டுட்
களஞ்சால்வபடுணிகடலதீர்நாகைவாழ்
வள்ளலோயேனவணங்கந்
தள்ளலேசெயாதுநாளாள் புரியினே.

(உச)

வெண்பா.

தாளினையே போற்றித் தலையால் வணங்கியதும்
மாளினையா ளாவிதந்தான் யாகொல்லோ—வாளினையே
காலுற்றிருத்த கழிகொணு கைக்கோயின்
மாலுற் றிருந்த வளால்.

(20)

கலித்துறை.

வளங்கிடக் குந்தட நாப்பண்மணக்கு மரைமலரின்
தளங்கிடக் குந்தனித் தேனுக்ர்வண்டுநீ சாலிபடு
களங்கிடக் குங்கணி நாகைப் பிரான்றிருக் காறொழுது
களங்கிடக் கும்விழி யாறோக்குகென்க. நளியுறவே.

(21)

விருத்தம்.

நளிதங்குதுடங்க டோறுநடைமலர்த் தேனைமாந்தி
யளிதங்குதுடவை நாப்பணிய நாகைவைகுந்
தளிதங்கு புகழ்துங் கைதாங்குபு புரமினுள்ளங்
களிதங் குதகையி னுத்தங்கால்வணங்குபு நின்றேனை.

(22)

அகவல்.

நின்றேனும்மடி நிலைபெறப்பரவி
யென்றேயடியே னீடேறிடுவேன்
மன்னுமர்தவநிலை வாழந்தவசெந்நா
மின்னுமாலிசைபுரண் டே நகுவாக
நாகையில் வாழ்நாத
காகுல்கமீதே நாசனுஞ் சேனை.

(23)

வெண்பா.

சரணமெனக் கூதிற்தகுதிபெறவுந்
கிரணமேன வள்ளமிகு கேழாய் - வரலுந்
தகைமிகுக்க வுதான் தருவார்த் தனது
தகைமிகுக்க மேவுபதத் தார்.

(௨௧)

கலித் துறை.

தாரிணைத்தாங்கிய சூன்றப்புயமர்த் தாளருண்மின்
பாரிணைத் தாங்கிய காமகமீமிகப் பண்புநிறை
வாரிணைத் தாங்கிய நாகைமன்னுவென் வாங்கிவராய்
காரிணைத் தாங்கிய பண்ணெலிகஞ்செழுங்கட்குபிலே(௩௦)

விருத்தம்.

கண்ணாருந் தமையுந்தா ணண்ணுபுகத் தாழின்பீவீர்
தண்ணாருந் தடமுங்காவுந் பெரிதங்காளி பாடும்
பண்ணாருந் தகையின்சாலுந் திருபடண்டா ரின்னாகுந்
மண்ணாருந் தவமின்னாருந் தவமன்னே யின்னேயால்

அநவல்.

பன்கண்மிகுந்த பகிழ்வோடு ணிதாட்
புன்கண்மிகுந்த புனையின்னயானே
மாணெறுமுதையின் வாய்க்கோடருண்மின்
பாண்பெறுத்தாகம் பாயியகாகை
மன்னியகோயில் வாழ்வ
பன்னியபுழின் பண்டனையொலியே,

(௨௨)

நான் மணிமாலை,

கரு

வெண்பா.

பலன்புனைந் ததுத்தாப் பரவுபுந்நேன்
வலன்புனைந்த நாகை வசிஞ் - நன்புனைந்த
வள்ளலே யார்த்த மலம்பேந்தி யான்மினே
மள்ளலே யார்த்த மனத்து.

(கஉ)

கவிததுறை.

மனமார்த்திருந்த கவலைபொரீ இச்சுகரி மங்கிநுத்தங்
கனமார்த்திருந்த திருச்சேவடியிற் கலந்திடற்கே
பனமார்த்திருந்த மனமார்வாவி யவைமலியும்
வனமார்த்திருந்த நாகூர வளிகுருக வண்ணருளே.

(கஉ)

விருத்தம்.

வண்ணம் பொலியும் பொறிவண் டினரும்
பண்ணம் பொலியும் பலபந்தவன
நண்ணம் பொலியும் பதிநா கையர்தாண்
ண்ணம் பொலியும் பெயர்மா தவரால்.

(கரு)

அகவல்.

மாதாவினிலுந் தனிவரத் தின்ற
தாதாவினிலுந் தாமியார்த்தும்
புண்ணியவருள்செய் புழுவொமொருங்கு
கண்ணியமேன்மை நாகை பிராசத
பலனாது மதுபயமு

பலனாது குகமா வாகூர்கழலே

(கரு)

வெண்பா.

வாகூர் கழலை வணங்குபுரின் றுன்மனனே
பாகூர்யத்தின் படிந்திருந்த—வாகூர்
வரத்தாங் குப்புரத்தார் வாதுதவ நின்னைக்
கரத்தாங் குப்புரத்தார் தான்.

(௩௭)

கவிந் துறை.

காட்டிருந் கும்பசங் கிள்ளாய் நடந்தெனைக் காத்திடக்கர்
காட்டிருந் குஞ்சுரர் வாழ்த்தெடுக் குந்தட நாகைப்பிரான்
பாட்டிருந் கும்புகழ் சேடிகேட்டிவெற்பாழுடல
மாட்டிருந் கும்பட ரொன்றலமுற்ற வகுத்துணாததே.

(௩௮)

விருத்தம்.

வகுத்திடு புழப்பிடி மனத்துலவு மன்ன
மிகுத்திடு தவத்தினர் விருப்பொடு மனத்திற்
பகுத்திடு பதத்தை யருளித் தனிபுர்பீர்
பகுத்திடு புலற்கெடு பயற்கருளளித்தே.

(௩௯)

அகவல்.

அருண்மலிதும்மடி பராய்வேணவாவிற்
பொருண்மலிமாலே புசன்றேன்பிழைக
ஞள்ளதேற்பொறுத்து மள்ளலேமகிழ்கால்
சீர்விழிதெர்து சேர்வழிபாட்டுக
வாரணியடைக் கமெடைசுதலம்
பூணாகூர்க் காரணத்தனையே.

(௪௦)

நான்மணிமாலே முற்றிற்று.